

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
5 У. 11021/15
Дана 22.02.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца предузећа „А.А.” д.о.о. из ..., ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Милош Д. Брковић, адвокат из Београда, Далматинска бр. 39, поднетој против туженог Градског већа града Београда, ради поништаја решења, број: 355-556/15-ГВ од 26.06.2015. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда, Сектора за комунални инспекцијски надзор, Одељења за комуналне делатности – Одсека за комуналне делатности, X-03 број: 355-974/2015 од 13.05.2015. године, којим се у ставу I диспозитива поништава решење комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда – Сектора за комунални и инспекцијски надзор, X-03 број: 355-974/2015 од 09.04.2015. године, којим је наложено НН власнику да из дела водног простора реке Дунав, уз десну обалу, у Београду, ул. Кеј ослобођења бб, наспрам зграде „Палата Србије”, уклони плутајући објекат, сачињен од челичне конструкције са металном оградом, попатосан дрвеним даскама, без регистарских ознака, дим. око 10 м x 8 м.

Рок за извршење наложене мере је један дан од дана достављања – лепљења решења, с тим да жалба изјављена против тог решења не одлаже његово извршење. Ставом II диспозитива оспореног решења наложено је тужиоцу да из дела водног простора реке Дунав, уз десну обалу, у Београду, у ул. Кеј ослобођења бб, наспрам зграде „Палата Србије”, уклони плутајући објекат, рег. ознаке ..., сачињен од челичне конструкције са металном оградом, попатосан дрвеним даскама, дим. око 10 м x 8 м. Рок за извршење наложене мере је један час од часа пријема решења, с тим што жалба изјављена против тог решења не одлаже његово извршење.

У тужби, поднетој Управном суду дана 23.07.2015. године, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа из свих разлога предвиђених одредбом члана 24. Закона о управним споровима. Указује да чињеница, да је у утврђивању чињеница у управном поступку пред инспекцијским органом учествовала Б.Б., овлашћени заступник тужиоца, није могла бити од одлучујућег утицаја за доношење првостепеног акта, јер је иста надлежном инспекцијском органу доставила пловидбену дозволу за пловећи пристан регистарских ознака ... издат од Лучке капетаније Београд, број пловидбене дозволе 342-24-71/14/02, са роком важности до 04.11.2015. године и која гласи на В.В., ... бр. ..., Дакле, власник, тј. корисник спорног пловећег објекта је физичко лице, јер да је супротно у колони где стоји В.В., стајао би назив и седиште правног лица. Сходно томе, једини пасивно легитимисан у управном поступку могао је бити искључиво В.В. као физичко лице, а не тужилац, јер је пловидбена дозвола једини валидан документ којим се утврђује власништво на плутајућем објекту. Из тога следи да је потпуно небитно како се о овоме изјаснила Б.Б., јер иста није саопштила правилне податке, а управни орган се свакако руководи првенствено материјалним доказима, јавним исправама и оним што у њима стоји. С обзиром на чињеницу да је Б.Б. представник тужиоца као правног лица, те да тужилац сматра да исто правно лице није пасивно легитимисано као странка, да у том погледу није поступљено по правилима поступка. Наводи да је инспекцијски управни орган према регистрацији пловећег пристана коју је знао, могао преко Лучке капетаније службеним путем прибавити пловидбену дозволу за исти, те му није ни требала било каква изјава било кога, јер је по њој евидентно пасивно легитимисан В.В. Из ..., па би се решење могло управити искључиво према њему. Б.Б. је имала овлашћење да заступа тужиоца, а не В.В. лично. Са тих и других у тужби ближе наведених разлога, предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење као незаконито, као и да обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове управног спора и то за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара и за таксу на тужбу по ТТ.

У одговору на тужбу, тужени орган остао је у свему при разлозима наведеним у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да

је то решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права.

Ово стога што из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган у поступку, који је претходио доношењу оспореног решења, утврдио да је комунални инспектор Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда, дана 06.04.2015. године, извршио инспекцијски преглед по службеној дужности у вези постављања плутајућих објекта на десној обали реке Дунав, ул. Кеј ослобођења и истог дана сачинио записник, X-03 број: 355-974/2015, којим је констатовано да се на наведеном водном простору, наспрам зграде „Палата Србије”, налази плутајући објекат, сачињен од челичне конструкције са металном оградом, попатосан дрвеним даскама, без регистарских ознака, димензија око 10 м x 8м, непознатог власника, као и да саставни део записника чини фотографија плутајућег објекта сачињена на лицу места од стране комуналног инспектора. У списима се налази и решење комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда – Сектора за комунално инспекцијски надзор, X-03 број: 355-974/2015 од 09.04.2015. године, којим је НН власнику наложено да из дела водног простора реке Дунав, уз десну обалу, у Београду, ул. Кеј ослобођења бб, наспрам зграде „Палата Србије”, уклони плутајући објекат, сачињен од челичне конструкције са металном оградом, попатосан дрвеним даскама, без регистарских ознака, дим. око 10 м x 8 м, а у складу са одредбом члана 44. Одлуке о постављању пловила на делу обале и водног простора на територији града Београда. Даљим увидом у списе, односно у записник комуналног инспектора, број: 355-974/2015 од 08.05.2015. године, утврђено је да је наведеног дана у просторије Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда, приступила Б.Б., овлашћени заступник тужиоца, чији је директор В.В. из ..., ... бр. ... и на записник изјавила да је тужилац власник плутајућег објекта на десној обали реке Дунав, Кеј ослобођења бб, димензија око 50 м², сачињеног од челичне конструкције са металном оградом, попатосаног даскама, регистарске ознаке ..., постављен 2014. године као пловећи пристан, као и да не поседује одобрење надлежног органа за постављање плутајућег објекта, достављајући документацију ближе наведену у образложењу оспореног решења. У списима предмета налази се и службена белешка комуналног инспектора сачињена дана 11.05.2015. године, којом се констатује да се према Плану места за постављање пловила на делу обале и водног простора на територији града Београда – 1 фаза („Службени лист града Београда”, бр. 9/2013 и 62/2014), предметни пловни објекат налази у зони VI, која је предвиђена за постављање угоститељских објеката. Тужени орган је посебно ценио наводе жалбе, да се из пловидбене дозволе за пловећи пристан издат од Лучке капетаније Београд, јасно може видети да је власник истог В.В. из ...,, дакле, физичко лице, па да стога тужилац није пасивно легитимисан као странка у овом поступку, налазећи да исти нису основани, с обзиром да је Б.Б., као овлашћено лице тужиоца, на записник комуналног инспектора изјавила да је наведено предузеће власник пловећег пристана, када је, између осталог, доставила и решење ЈВП „Београдводе” од 14.05.2014. године, којим се тужиоцу утврђује накнада за коришћење водног дела површинске воде за боравак и привез пловног објекта. Такође, ни наводи тужиоца да лице које је приступило у просторије првостепеног органа, Б.Б.,

као овлашћени заступник тужиоца и која је инспектору и доставила пловидбену дозволу, коју је добила од В.В., није имала праву информацију о власнику објекта, нису били од утицаја на другачије одлучивање, јер је иста, а након што је на предметном пловилу налепљено решење првостепеног органа којим се НН власнику налаже да исто уклони из дела водног простора реке Дунав, без позива приступила у просторије Секретаријата за инспекцијске послове, а са циљем да код комуналног инспектора заступа власника пловног објекта, рег. бр. ..., овде тужиоца, а на основу уредно датог овлашћења од стране В.В., директора предузећа „А.А.” д.о.о. из

Одредбама чл. 1. и 2. Одлуке о постављању пловила на делу обале и водног простора на територији града Београда („Службени лист града Београда”, бр. 32/2010...29/2014), прописано је да се овом одлуком уређују начин одређивања делова обале и водног простора на територији града Београда на којима се могу постављати пловила, услови и начин постављања и уклањања пловила, обавезе власника пловила, као и вршење надзора над применом одредаба ове одлуке, као и да пловила која се у складу са овом одлуком могу поставити на одређеном делу обале и водног простора на територији града Београда су: угоститељски објекат на води, пловила за потребе морине, пловила за потребе спортског клуба на води, пловила за потребе манифестација, пристан и сплав кућица за одмор.

Одредбама чл. 4. и 5. став 1. и 2. наведене одлуке, прописано је да се делови обале и водног простора на територији града Београда на којима се у складу са овом одлуком могу постављати плутајући објекти, одређују Планом места за постављање плутајућих објеката на делу обале и водног простора на територији града Београда, да план доноси Скупштина града Београда за период од десет година, као и да план припрема организациона јединица Градске управе града Београда надлежна за комуналне послове, у сарадњи са организационим јединицама Градске управе града Београда надлежним за послове саобраћаја, привреде, урбанизма и заштите животне средине.

Одредбом члана 7. став 1. наведене одлуке, прописано је да се плутајући објекти постављају на основу одобрења које издаје надлежна организациона јединица Градске управе, по спроведеном јавном конкурс или по захтеву, а одредбом члана 43. наведене одлуке, прописано је да је власник плутајућег објекта дужан да исти уклони по налогу надлежног комуналног инспектора, између осталог, ако постави плутајући објекат без одобрења за постављање.

Полазећи од напред наведеног, по оцени овог суда, правилно је закључио тужени орган, да је правилно поступио првостепени орган, када је будући да је неспорно утврдио да је предметни плутајући објекат тужиоца, рег. бр. ..., постављен на десној обали реке Дунав, ул. Кеј ослобођења бб, без одобрења надлежне организационе јединице Градске управе, на основу овлашћења из члана 48. Одлуке о постављању пловила на делу обале и водног простора на територији града Београда, наредио уклањање истог.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да је тужени орган у образложењу оспореног решења дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09).

Како тужилац у овом управном спору није успео, то је његов захтев за накнаду трошкова спора одбијен, применом одредаба чл. 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, уз сходну примену члана 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...55/14), те је одлучено као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 22.02.2018. године, 5 У. 11021/15

Записничар
Снежана Николић,с.р.

Председник већа - судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ